

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Pînzari Teodor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui

Pînzari Teodor Fiodor,

născut la 04 mai 1985, originar din r-nul Soroca, s. Dărcăuți, domiciliat pînă la reținere în r-nul Soroca, s. Visoca.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 08 iulie 2013 - pînă la 31 decembrie 2013 (instanța de fond);

2. de la 17 februarie 2014 - pînă la 20 ianuarie 2015 (instanța de apel);

3. de la 18 martie 2015 – pînă la 29 aprilie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 31 decembrie 2013, Pînzari Teodor a fost condamnat în baza art. 149 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Pînzari Teodor, la 20 mai 2013, aproximativ la ora 17⁰⁰, în s. Visoca, r-nul Soroca, aflîndu-se în curtea casei lui Postolachi V., după ce a consumat băuturi alcoolice, a zis că vrea să plece acasă, apoi, peste un timp, a repetat că vrea să plece acasă. Postolachi Victor s-a apropiat de el și l-a apucat cu mîna stîngă de umărul drept să-l întoarcă cu fața spre poartă, în acel moment Pînzari Teodor l-a lovit pe Postolachi V. cu cuțitul, ce-l avea în mînă, în regiunea pieptului,

provocându-i vătămare corporală gravă, în rezultatul căreia Postolachi V. a decedat.

Potrivit rechizitoriului Pînzari Teodor a fost pus sub învinuire în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, însă pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal, adică, *lipsirea de viață din imprudență*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de condamnare a lui Pînzari T. în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea apelului a menționat că, instanța de fond greșit a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 149 Cod penal și neîntemeiat i-a aplicat pedeapsă non-privativă de libertate.

Intenția indirectă se manifestă în situația în care persoana își dă seama de gradul prejudiciabil al faptei, prevede urmările ei prejudiciabile, nu dorește, însă admite în mod conștient survenirea acestor urmări. Înțelegerea caracterului prejudiciabil al faptei și prevederea urmării ei constituie elementul intelectual al intenției, iar admiterea în mod conștient a survenirii urmării prejudiciabile reprezintă elementul ei volitiv.

Deoarece intenția în cazul examinat are un rol decisiv la calificarea acțiunilor inculpatului, se determină o intenție spontană în forma ei simplă (intenția de a săvârși infracțiunea apare din cauza unor condiții în care se află persoana și se realizează imediat sau după o perioadă scurtă de timp din momentul apariției ei), intenția fiind după gradul de concretizare una nedeterminată (făptuitorul prevede și dorește să cauzeze un prejudiciu, însă își imaginează în linii generale urmările posibile, dorind în egală măsură survenirea oricăreia dintre aceste urmări).

Din declarațiile martorilor prezenți rezultă că, inculpatul se juca cu cuțitul pliant deschis, pe care îl deținea asupra lui, iar victima i-a făcut observație să ascundă cuțitul, după care l-a luat și aruncat. Peste un timp, inculpatul s-a întors căutând cuțitul, ținându-l deschis. Partea vătămată i-a spus să plece acasă. Martorul Crețu D. a declarat că nu a înțeles de la ce s-a început conflictul, totul petrecându-se spontan. Victima era mai trează ca toți, neavînd nimic în mâini, punînd mîna pe umărul inculpatului, iar acesta a împins-o, totodată lovind-o cu cuțitul în piept.

Astfel, deși conflictul și agresiunea inculpatului Pînzari T. față de partea vătămată nu s-a pronunțat deschis, față de toți, supărarea fiind ascunsă în timpul cît inculpatul și-a căutat cuțitul. Apoi, întorcîndu-se în ogradă cu cuțitul, la observația gazdei să plece acasă, în scurt timp, ultimul a fost lovit cu cuțitul în piept.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2015, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărîre.

- Pînzari Teodor a fost condamnat în baza art. 145 alin.(1) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța a menționat că, verificînd declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, s-a constatat că Pînzari Teodor, la 20 mai 2013, aproximativ la ora 17⁰⁰, aflîndu-se în ograda cet. Postolachi Victor, din s. Visoca, r-nul Soroca, unde se mai aflau cîteva persoane și serveau băuturi alcoolice, a inițiat o ceartă cu cet. Crețu Denis, demonstrînd un cuțit pe care îl deținea asupra sa.

În apărarea ultimului a intervenit cet. Postolachi V. și, în cadrul acestei certii, intenționat, cu scopul de a-i cauza leziuni corporale grave și de a-l omorî, Pînzari T. i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul în regiunea pieptului, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 112 „A” din 04.06.2013, *o plagă tăiată-înțepată la nivelul hemitoracelui stîng, situată la înălțimea de 140 cm de la nivelul tălpilor, dispusă orizontal, penetrantă în cavitatea pleurală stîngă, prin spațiul intercostal 3, cu lezarea lobului superior al plămînului, pericardului și peretelui lateral al ventricolului stîng al inimii, hemopericard (250 mg) și hemotorax stîng (400 mg).*

Leziunile sus-menționate se datoresc acțiunii cu un instrument tăietor-înțepător, prin mecanism de lovire, care are o lamă cu lățimea nu mai mare de 2,4 cm și lungimea nu mai mică de 11 cm, posibil cu cuțitul descris în procesul-verbal din 22 mai 2013.

Canalul format are direcție de la stînga la dreapta, orizontal și puțin anterior.

Plaga pe hemitoracele stîng cu lezarea organelor interne se califică *ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață* și s-au putut produce la 20.05.2013.

Moartea lui Postolachi Victor s-a produs prin tamponada inimii consecutivă plăgilor tăiate-înțepate a hemitoracelui stîng cu lezarea peretelui ventricolului stîng.

Între cauza medicală a morții și plaga penetrantă a hemitoracelui stîng este o legătură cauzală directă, necondiționată.

Colegiul penal a apreciat concluziile primei instanțe cum că fapta inculpatului Pînzari T. se încadrează în prevederile art. 149 Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență, drept pripite, luate în urma aprecierii unilaterale a probelor administrate, deoarece infracțiunea data constituie rezultatul indisciplinei, neatenției și lipsei de precauție a făptuitorului.

Latura subiectivă a infracțiunii date se exprimă în vinovăție sub formă de imprudență.

În cazul *lipsirii de viață din imprudență* nu poate fi un act de violență, dar o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte a victimei. Potrivit normei penale date, decesul victimei se produce ca urmare a acțiunii din imprudență.

Potrivit declarațiilor martorilor oculari și probelor scrise cercetate în instanța de apel se confirmă că, inculpatul intenționat a aplicat lovitura cu cuțitul părții vătămate - Postolachi V., precum și modul în care a fost aplicată lovitura și regiunea corpului, obiectul cu care a acționat inculpatul, care este un cuțit cu vârful ascuțit, exclude elementul de imprudență în acțiunile inculpatului.

La fel, instanța de apel a menționat că este exclus argumentul avocatului că partea vătămată din întâmplare a fost înțepată cu cuțitul, în timp ce Pînzari T. l-a împins pe Postolachi V., fapt care este confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 112 "A" din 04.06.2013, potrivit căruia *"plaga tăiată-înțepată penetrantă cu lezarea pulmonului și cordului nu s-a putut produce în cadrul circumstanțelor indicate în întrebarea nr. 3 din ordonanța de numire a expertizei medico-legale*. Întrebarea se referea la posibilitatea aplicării plăgii fără a fi aplicată lovitura directă, dar în timpul cînd se ținea în mîna cuțitul și cu mîna era împins cet. Postolachi V. de către Pînzari T.

Concluziile raportului nominalizat confirmă că lovitura aplicată de inculpat a fost o lovitură directă, care a permis penetrarea cutiei toracice cu cuțitul și lezarea inimii, și exclude cu desăvîrșire posibilitatea aplicării plăgii din întâmplare. Mai mult ca atît, din declarațiile martorului Crețu D., care a fost martor ocular și a văzut momentul loviturii, reiese, că inculpatul nu l-a împins pe Postolachi V., ceea ce încă o dată indică că, inculpatul intenționat, în momentul cînd s-a întors cu fața spre Postolachi V., a aplicat părții vătămate o lovitură directă cu cuțitul.

Astfel, infracțiunea de omor poate fi săvârșită cu intenție directă sau indirectă.

Intenția indirectă se manifestă în situația în care persoana își dă seama de gradul prejudiciabil al faptei, prevede urmările ei prejudiciabile, nu dorește, însă admite în mod conștient survenirea acestor urmări. Înțelegerea caracterului prejudiciabil al faptei și prevederea urmării ei constituie elementul intelectual al intenției, iar admiterea în mod conștient a survenirii urmării prejudiciabile reprezintă elementul ei volitiv.

Deoarece intenția în speță are un rol decisiv la calificarea acțiunilor inculpatului, se determină o intenție spontană în forma ei simplă. Intenția fiind după gradul de concretizare una nedeterminată (făptuitorul prevede și dorește să cauzeze un prejudiciu, însă își imaginează în linii generale urmările posibile, dorind în egală măsură survenirea oricărei dintre aceste urmări). Aceasta este confirmată și prin modul în care a acționat inculpatul și exclude elementul de imprudență în acțiunile inculpatului.

Mijlocul cu care inculpatul a aplicat lovitura – cuțitul cu lama lungă și vârful ascuțit, precum și regiunea corpului unde a fost aplicată lovitura – cutia toracică în regiunea inimii, care este o regiune vitală, indică la intenția lui Pînzari T. de a comite omorul părții vătămate.

Deși conflictul și agresiunea inculpatului Pînzari Teodor față de victima Postolachi V. nu s-a pronunțat deschis, față de toți, supărarea a fost ascunsă în timpul cât inculpatul și-a căutat cuțitul aruncat de victimă. Apoi, întorcându-se în ogradă cu cuțitul pliant la fel deschis, la observația gazdei să plece acasă, partea vătămată în scurt timp a fost lovită cu cuțitul în piept, pe care inculpatul continua să-l țină în mână deschis.

La momentul producerii omorului Pînzari T. se afla în stare de ebrietate alcoolică voluntară care nu-l lipsea de discernământ. Leziunile corporale au fost produse cu cuțitul în regiunea pieptului în organele de importanță vitală. De acest cuțit inculpatul a fost deposedat, victima l-a aruncat, însă găsindu-l, peste o perioadă de timp, s-a reîntors în ograda victimei cu cuțitul deschis.

De asemenea vinovăția inculpatului este confirmată prin raportul de expertiză medico-legală psihiatrică - legală staționară în comisie nr.69s.- 2013 din 10.09.2013, potrivit căreia la „Pînzari T. s-a constatat poziție pasivă de apărare cu necesitatea menținerii rigide a propriilor păreri. Agresie cu caracter al mecanismului de apărare ... Sentiment de rivalitate. Importanța poziției sale sociale. Solicită respect din partea celor din jur. Sentimental, cu tendința ascunderii supărării. Astfel, la momentul examinării se constată potențial intelectual păstrat și

nivel înalt al dușmăniei. Pînzari Teodor este capabil de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și de a face declarații despre ele. Tulburări de personalitate ne specifice personalității lui, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, a acționat cu discernământ, deci Pînzari Teodor urmează a fi recunoscut Responsabil".

Astfel, din circumstanțele nominalizate reiese că, motivul săvârșirii omorului de către inculpat a constituit sentimentul de ură a acestuia, pentru faptul că partea vătămată i-a făcut observație inculpatului, aruncându-i cuțitul în altă grădină, iar în momentul când victima l-a împins pe inculpat și i-a spus să se ducă acasă, ultimul a aplicat lovitura cu cuțitul în regiunea toracică.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului privind lipsa intenției de omor și că acesta nu a aplicat lovitura cu cuțitul, precum și nu ține minte momentul loviturii, considerându-le ca o metodă de eschivare de răspundere penală, menționând că acestea sunt combătute prin raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nominalizat mai sus.

Totodată, instanța a respins argumentul părții apărării, precum că inculpatul s-a lunecat sau și-a pierdut echilibrul, ridicând mîna pentru a-și ține echilibrul, moment în care l-a lovit cu cuțitul pe pătimit, fapt ce se combate prin declarațiile martorilor, precum și prin probele materiale prezente la cauza penală. Nici unul din martorii oculari al conflictului nu a indicat că inculpatul s-ar fi lunecat, sau în momentul când partea vătămată l-a împins pe inculpat sau i-a pus mîna pe umăr acesta și-ar fi pierdut echilibrul și ar fi ridicat mîna în sus pentru a ține echilibrul. Toți au indicat că inculpatul intenționat a aplicat lovitura cu cuțitul.

10. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Pînzari T., care invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că decizia contestată o consideră ilegală, deoarece faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și anume, instanța de apel a concluzionat că mijlocul cu care inculpatul a aplicat lovitura și anume cuțitul cu lama lungă și vârful ascuțit, regiunea corpului unde a fost aplicată lovitura - *cutia toracică în regiunea inimii*, care este o regiune vitală, indică la intenția lui Pînzari Teodor de a comite omorul victimei. Cu această concluzie nu este de acord, fiindcă cuțitul nu a constituit mijloc special pregătit din timp

pentru comiterea omorului, sau potrivit declarațiilor martorilor Postolachi I., Postolachi V., Crețu D., cuțitul s-a aflat la Pînzari T. pe tot parcursul zilei.

Împrejurările în care a avut loc omorul lui Postolachi V. impun de a conchide că inculpatul nu a acționat cu violență, acesta a ridicat mîna în care avea cuțitul pentru a-și menține echilibrul, creînd o situație periculoasă, care ca consecință a produs moartea victimei.

La fel, consideră că nu are nici un suport material argumentul expus în decizia instanței de apel referitor la un conflict între victimă și inculpat considerînd că *„conflictul și agresiunea inculpatului față de victimă nu s-a pronunțat deschis și față de toți, supărarea a fost ascunsă în timpul cît și-a căutat cuțitul aruncat de victimă...”*

Nu este clar pe ce s-a bazat instanța cînd a concluzionat că supărarea a fost ascunsă, deoarece victima nu i-a făcut observație inculpatului cu referire la plecarea acasă, ultimul singur a declarat de cîteva ori că intenționează să plece acasă.

De asemenea instanța de apel a stabilit și motivul săvîrșirii omorului, care este sentimentul de ură a inculpatului pentru faptul că partea vătămată i-a făcut observație și a aruncat cuțitul în altă grădină. Însă, poate constitui temei de omor faptul sustragerii unui cuțit, cu aruncarea lui în grădina vecină, unde poate fi găsit cu ușurință.

Totodată, instanța de apel nu a luat în considerație posibilitatea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, nu a ținut cont de circumstanțele excepționale a cauzei, de comportamentul lui Pînzari T. în timpul și după consumarea infracțiunii, de faptul că acesta se căiește și de părerea succesului părții vătămate care a declarat că-l iartă pe inculpat.

11. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului Pînzari T., considerîndu-l inadmisibil, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. La examinarea cauzei în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 CPP și, în baza probelor acumulate just s-a reținut starea de fapt și de drept, corect fiind încadrare acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin.(1) Cod penal.

12. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele

considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului declarat de avocatul Cechir V. în numele inculpatului Pînzari T. acesta invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Pînzari Teodor decît cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Pînzari T. în comiterea omorului.

Concluzia instanței de apel contestate este justă și se confirmă prin cumulul de probe administrate: - *declarațiile succesoriului părții vătămate Postolachi V. date în cadrul urmăririi penale, ședinței de judecată în instanța de fond și susținute în cea de apel* (f.d.76, 169, vol.I, f.d.32, vol.II) unde aceasta a comunicat că pe inculpat îl cunoaște foarte bine. Fiul său și inculpatul erau prieteni buni și cumătri, anterior nu s-au certat. Cunoaște că Postolachi V. a pus mîna pe inculpat și i-a spus acestuia să se ducă acasă, iar Pînzari T. l-a lovit cu cuțitul. Niciodată nu a auzit amenințări din partea lui Pînzari Teodor. Consideră că inculpatul nu a avut motive să-l omoare pe fiul său - Postolachi V., însă, nu poate spune care a fost motivul, la acel moment, din care inculpatul l-a lovit pe Postolachi V. cu cuțitul. Pe inculpat îl iartă, acesta și-a cerut iertare pentru cele întîmplate. Paguba materială și morală i-a fost

recuperată integral, pretenții față de acesta nu are; - *declarațiile martorului Postolachi V.* (f.d.85, 174-175, vol.I, f.d.27-28, vol.II), care a declarat că în ograda unde s-a întâmplat incidentul erau Crețu D., frații săi Postolachi Ig. și Postolachi V., băieți de la Cotova. Toți serveau bere. Dînsul era cu fiica în brațe, se afla în mașină. Momentul loviturii nu l-a văzut. Acasă s-au aflat vreo 2-3 ore. Conflict nu a fost. Inculpatul avea un cuțit cu mîner roșu și, la un moment Postolachi V. a luat cuțitul și l-a aruncat, zicîndu-i de ce ține atîta cuțitul în mîină. Ulterior, inculpatul venise deja în stare de ebrietate. A văzut cum Pînzari Teodor a luat cuțitul și a fugit. Cînd s-a apropiat de Postolachi V., acesta era jos și-i curgea sînge din partea stîngă, iar inculpatul fugea. Lîngă Postolachi V. era Crețu D. și fratele Postolachi Ig., care au spus că Pînzari T. l-a înfipt cu cuțitul și a fugit. Aproximativ cu un an în urmă, la el în casă, Pînzari T. l-a împuns cu cuțitul în picior pe Crețu D. În ziua incidentului, la iaz Pînzari T. l-a împuns cu cuțitul în picior pe fratele său Postolachi I.; - *declarațiile martorului Postolachi Ig.* (f.d. 180, vol.I, f.d.29-31, vol.II), care a dat depoziții asemănătoare cu cele ale martorului Postolachi V., suplimentar a comunicat că în acea zi au fost la iaz, după care au venit acasă, unde au servit bere. Postolachi V. a luat cuțitul lui Pînzari T. și l-a aruncat în grădină, spunîndu-i ce umblă atît cu cuțitul. Inculpatul a plecat să-și caute cuțitul, după care s-a întors zicînd că vrea să plece acasă. Victima l-a apucat pe ultimul de umărul drept, îndreptîndu-l cu fața spre poată și, în acel moment a auzit “pliosc”, văzînd cum Pînzari T. a scos cuțitul și a fugit. Lovitura nu a văzut-o, însă a avut loc cînd Postolachi V. a ridicat mîina. Consideră că inculpatul nu a avut motive de a-l omorî și nu știe dacă a făcut-o intenționat. Anterior, inculpatul l-a înțepat pe Crețu D. la picior cu acest cuțit. În acea zi cînd mergeau cu mașina de la iaz spre casă, Pînzari T. l-a atins pe el cu cuțitul la picior; - *declarațiile martorului Crețu D.*, precum și probele materiale, - *procesele-verbale de cercetare la fața locului din 20.05.2013*, unde a fost cercetat automobilul de model “Mercedes Benz W 124”, culoare maro, cu n/î DR AV 711, în care a fost depistat cadavrul lui Postolachi V., precum și gospodăria cet. Postolachi V. din s. Visoca, r-nul Soroca, unde a avut loc infracțiunea (f.d.17-24,vol.I); - *procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.05.2013*, fiind examinat cuțitul de buzunar, care a fost predat benevol de către Pînzari T. în momentul cînd acesta a fost reținut (f.d.30-31, vol.I); - *procesele-verbale de reconstituire a faptei la fața locului de către bănuit și martorii oculari din 20.05.2013*

(f.d.78-81, 83-84, 106, vol.I), - *raportul de expertiză medico-legală nr. 112 A din 04.06.2013* (f.d.43-44, vol.I), prin care s-a constatat că moartea lui Postolachi V. s-a produs prin tamponada inimii consecutive plăgilor tăiate-înțepate a hemitoracelui stîng cu lezarea peretelui ventricolului stîng. La victimă s-a depistat vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață exprimată printr-o plagă tăiată-înțepată la nivelul hemitoracelui stîng, situată la înălțimea de 140 cm. de la nivelul tălpilor, dispusă orizontal, penetrantă în cavitatea pleurală stîngă, prin spațiul intercostal nr. 3, cu lezarea lobului superior al plămînului, pericardului și peretelui lateral al ventriculului stîng al inimii ce formează plaga cu lungimea de 3 cm., cu hemopericard de 250 ml și hemotorax de 400 ml, care are legătură directă cu survenirea la 20.05.2013 a decesului; - *raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 69s-2013 din 10.09.2013*, prin care s-a constatat că Pînzari T. de careva maladiei psihice cronice sau tranzitorii nu suferă și în perioada comiterii infracțiunii el se afla doar în stare de ebrietate alcoolică voluntară care nu-l lipsea de discernămînt. Tulburări de personalitate nespecifice personalității lui, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, a acționat cu discernămînt, deci Pînzari T. în privința infracțiunii ce i se impută, urmează a fi recunoscut **responsabil**, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii, confirmă vina acestuia în infracțiunea de omor intenționat și combat argumentele lui, precum că nu a comis infracțiunea dată.

Instanța de apel, judecînd apelul a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, prin care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază corectă și legală hotărîrea contestată.

Potrivit art. 27 și art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Cît privește argumentul avocatului Cechir V. precum că în acțiunile lui Pînzari T. lipsește intenția în comiterea omorului cet. Postolachi Victor, inculpatul nu ține minte momentul loviturii, fiindcă el nu a intenționat să-l lovească, neconștientizînd acțiunea sa, aceasta fiind involuntară care a avut loc la aplicarea forței fizice din partea victimei, Colegiul penal îl consideră ca nefondat, deoarece acestea contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei, iar la judecarea cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul lipșirii ilegale, intenționate de viață a victimei, fiindcă în momentul comiterii infracțiunii Pînzari T. se afla în stare de ebrietate alcoolică, a acționat cu discernămînt în urma conflictului apărut cu Postolachi V., dar în mod conștient și intenționat a aplicat lovitura directă cu cuțitul în regiunea organului vital al victimei, cauzîndu-i vătămări corporale periculoase pentru viață de la care a survenit decesul.

Totodată, potrivit literaturii juridice, intenia de a săvîrși omorul se poate deduce din următoarele împrejurări: *folosirea unor mijloace apte de a produce moartea; locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat etc.*

Astfel, mijlocul cu care inculpatul a aplicat lovitura – cuțit cu lama lungă, vîrfurile ascuțite, precum și regiunea corpului – cutia toracică în regiunea inimii, indică la intenția lui Pînzari T. de a comite omorul părții vătămate.

Mai mult ca atît, versiunea înaintată de recurent este combătută prin raportul de expertiză medico-legală nr. 112 „A” din 04.06.2013, potrivit căruia la victima Postolachi V. sa depistat plagă tăiată-înțepată la nivelul hemitoracelui-stîng, situată la înălțimea de 140 cm de la nivelul tălpilor, *dispusă orizontal ...* Potrivit aceluiași raport, plaga tăiată-înțepată penetrantă cu lezarea pulmonului și cordului nu s-a putut produce prin aplicarea plăgii, fără a fi aplicată lovitura directă și nu în timpul cînd se ținea în mînă cuțitul și cu mîna era împins Postolachi V. de către Pînzari T.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Pînzari Teodor în comiterea infracțiunii ce i se impută (art. 145 alin. (1) Cod penal), iar temei pentru casarea hotărîrii judecătorești lipsesc.

La fel, Colegiul penal remarcă că motivul indicat în recurs, precum că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța urmează a ține cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză și aplicată o pedeapsă mai blîndă decît cea prevăzută de lege, potrivit art. 79 Cod penal, este unul neîntemeiat,

deoarece la examinarea cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

Mai mult ca atât, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a respectat prevederile legii, stabilindu-i acestuia o pedeapsă la limita minimă a sancțiunii, aptă să conducă la realizarea scopului pedepsei, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și de principiile morale, fiindcă ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte criminale. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și a autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța de apel a ținut seama de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61, 75 Cod penal.

Mai mult, invocarea în recursul ordinar a dezacordului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi drept temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atît timp cît alte circumstanțe nu sunt invocate.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de menținere a sentinței prin care Pînzari T. a fost condamnat în baza art. 149 Cod penal, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de omor și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Astfel, Colegiul penal constată că acțiunilor inculpatului Pînzari T. li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama

de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeieri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să decidă asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cechir Viorelia în numele inculpatului Pînzari Teodor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui *Pînzari Teodor Fiodor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 28 mai 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti